

Високите цени убиват

Докога?

В Пловдив 42-годишна жена почина, защото нямаше пари за лекарства. Посмъртно „тя“ осъди държавата, отказала да я лекува, но това няма да я върне. Дали това е единственият случай, или просто научихме за него заради заведеното дело? Далеч не е единственият. Десетки хиляди възрастни и болни хора в цялата страна страдат и умират, защото не могат да си позволят изписаните им лекарства. Стотици са хората в страната, децата, които гладуват, боледуват, мръзнат, не ходят на училище, живеят в бедствени условия, но ние продължаваме да се правим, че не ги забелязваме или отбелязваме мъдро, че „сами са си виновни“. „Българите не сме чак толкова зле“, продължаваме да лъжем себе си (че кой друг ни вярва), защото ни е срам, че се докарахме дотам. Срам ни е, защото безучастно гледахме как властници и бизнесмени с мръсно минало и поръчково бъдеще парадират с откраднатото, наричайки го „честно спечелено“. Навираха ни и продължават да ни навират в носа собственото ни безсилие да извикаме „стига!“ и робското ни търпение пред цинизма на поредните господари. Зяпането на телевизия, на лъскави списания и вестници, пълни със самодоволни мутри, не пълни нито главата, нито хладилника. То пълни джоба на същите онези, които ни се подиграват вече толкова години, а може би и векове, за овчедушието.

От бившия „соцлагер“ днес по територия България е по-голяма от Албания, от Босна и Херцеговина, от Македония, от Сърбия и Черна Гора, от Хърватия, от Словения, от Унгария, от Чехия, от Словакия, от Литва, от Латвия, от Естония... Една прекрасна земя за продан на безценица, защото нейното население не може и не желае да живее в нея. Земя с разсипано настояще и откраднато бъдеще. Защото сме били твърде слаби, твърде глупави, твърде мързеливи, твърде неспособни да треснем с юмрук по масата и да кажем

Стига!

Дотук! Дадохме им твърде много власт, твърде много пари и твърде много търпение назаем, но е крайно време да разберат, че заблудените не сме ние! Заблудените са онези, които смятат, че сме си отписали вересиите. Искаме си ги обратно, искаме си ги с лихвите и ще си ги получим. Защото сме много, защото сме бесни и защото една шепа дребнеи и техните чужди и родни покровители няма да попречат на децата ни да живеят като свободни хора в свободна земя!

Отказваме на държавата правото да се разпорежда с живота ни. Отказваме правото им да определят „справедливите цени“. Призваните да бъдат мерило за справедливост висши съдии и прокурори се оказаха дребнави, зловни интриганти. **Отказваме правото на тези боклуци да определят кое е справедливо.** По последни проучвания над 2/3 от българите не вярват в демокрацията, над 2/3 от българите смятат, че властта не изразява волята на народа, половината от българите не виждат партия – нито парламентарна, нито извън, – която да изразява техните интереси. **Отказваме правото на политиците да се наричат наши представители.** В конституцията пише, че *цялата държавна власт произтича от народа.* В конституцията пише, че *държавата гарантира живота, достойнството и правата на личността и създава условия за свободно развитие на човека.* **Заявяваме категорично, че конституцията е нарушена.** В днешна България държавната власт произтича от партийните централи и техните явни и тайни спонсори, а достойнството, животът и правата са гарантирани само за онези, които имат достатъчно пари, за да си ги позволят! Законите, както пише Христо Ботев, са напечатани само за робите и са оръжие на властта срещу тях. Нашето оръжие срещу властта е солидарността в борбата за достоен живот.

Днес имаме прости и ясни цели

Изгубихме много време и усилия, но все пак победихме един от най-коварните противници – собствените си илюзии. Илюзията, че животът, здравето, сигурността и достойнството са ни в кърпа вързани, защото сме грамотни, защото живеем в Европа, защото знаем как да строим големи сгради, големи машини и да приказваме големи приказки. Илюзията, че има кой да мисли за общото, докато всеки си гледа своето. Илюзията, че преследваме „стратегически цели“, влачейки се по ръба на мизерията.

Най-важните ни цели днес са ясни и прости – съпротива срещу всяко решение на властта, което прави живота по-тежък. Вдигнаха цените на електричеството, на отоплението, на горивата. Маршрутните таксите поскъпнаха с 50%, а от 1 април и цените на билетите за градския транспорт се вдигат с 40%. През тази седмица поскъпнаха редица български лекарства за стомах, за болки, антибиотици. **Искаме връщането на цените отпреди последните повишения и тяхното замразяване за неопределен период.**

На 11 февруари 2006 двадесетина младежи, със собствени средства, без нито лев външна помощ, успяхме да съберем над сто граждани от София, Варна, Гоце Делчев, Перник, Пловдив и други градове и поставихме началото на серия от акции **срещу ценовия геноцид и другите противообществени прояви на властта.** Днес, на 11 март, продължаваме и ще продължаваме, докато победим. **Ние не искаме власт, тя е наша по право и ние я упражняваме тук и сега!**